

HEINOLA tietää:

Terveyskeskusvuodeosasto 12 – saattohoito osasto!

Heinola tietää - lehdessä 23.7. oli lämminhenkinen kirjoitus osaston 12 saamista lahjoituksista nimenomaan saattohoidossa olevien potilaiden viihtyvyyttä varten. Silmiinpistävin oli kuitenkin otsikko, jonka mukaan koko osasto on nimetty saattohoito-osastoksi, ja vain todella tarkkaava lukija voi todeta, että todellisuudessa on kysymys vain parista osastolla olevasta huoneesta, joihin saattohoitoa saavat on sijoitettu.

Luin kirjoituksen jo pari päivää sitten, ja kun en halua pilkunviilaajan mainetta edustaessani nimenomaan vanhuksia ja heidän omaisiaan, ajattelin ensin vaieta. En voi kuitenkaan olla puuttumatta asiaan sen jälkeen, kun useampikin hoitohenkilökuntaan kuuluva vain myhäillen ohitti koko seikan, samoin kuin jotkin tavalliset kansalaiset.

Juuri tällaisten pieneltä tuntuvien käsityserojen kohdalla törmäämme ongelmamme todelliseen ytimeen. Yksittäiset nimitykset ja käsitteet eivät ole ollenkaan niin merkityksettömiä kuin mitä asiaan perehtymätön saattaa ajatella, vaan ne muokkaavat modernissa ajassamme mielipiteitä enemmän kuin luulemmekaan.

Viimeksi eilen minulta kysyttiin, onko minulla mitään vastausta vanhusten hoitoa koskeviin ongelmiin, ikään kuin odottaen minunkin pyörittelevän päätäni ja käsiäni täysin neuvottomana. Vastaukseni on päivä päivältä selvempi: ensisijaisesti ei ole kysymys niinkään rahasta kuin asenteista! Ja halutessamme muuttaa ihmisten asenteita, on usein puututtava vakavuudella asioihin, joiden kohdalla ammattilainenkin vain myhäilee hyväntahtoisesti.

En halua syytteitä aina vain negatiivisiin asioihin pureutumisesta, koska nimenomaan monet hyviksi näkemäni seikat ovat kirjoittamiseni takana. Erinomaisen hyvän mallin voi nähdä Kanervalan hoitopaikassa ja kyseessä olevassa lehtikirjoituksessakin, mikä tuo esiin kodinomaisen ilmapiirin merkityksen sairaalle ihmiselle. Ei voi kuitenkaan olla kysymättä, onko yhteiskunnallisesti oikein ja tasa-arvoisuuden mukaista, jos hoidamme hyvin esim. 200 vanhusta, mutta sitten "saattohoidamme" tai "alasajamme" 35 vanhusta, joille emme ole tietoisesti järjestäneet vanhainkotipaikkaa?

Tiedossamme on, että jollakin paikkakunnalla on parkinsonin tautia sairastava sijoitettu mielisairaalan osastolle, koska muualla ei ole ollut paikkaa. Selvääkin selvempää on, etteivät omaiset kehdanneet kenellekään kertoa potilaan hoitopaikkaa, niin että potilas oli suorastaan eristettynä. Miten on nyt sitten osasto 12 suhteen? "Minun mieheni on osastolla 12." "Ai, otan osaa, en tiennytkään, että hän tekee kuolemaa!" Mitä ajattelee potilas, kun hänet viedään lehtikuvassakin näkyvän osasto 12 nimikyltin alitse?

Useampikin saattaa pitää asiaa merkityksettömänä, koska se ei koske häntä itseään, mutta voimme vakuuttaa kysymyksen olevan todella vakavasta muotovirheestä, joka tuottaa aivan vääränlaisia ajatuksia niin potilaissa kuin ulkopuolisissakin, ruokkien alitajuisestikin pelkoa: "Aletaanko nyt salaisesti saattohoitaa kaikkia osastolle joutuvia, kun kerran vanhuksia on selvästikin liian paljon?"

Kodinomaisen ilmapiirin merkitys siis nähdään kuolevan kohdalla, mutta toisaalta taas se on kaukana niistä osaston huoneista, joissa juuri nytkin on ylimääräisiä vuoteita. Heinola tietää - lehden kirjoitus osoittaa, että hyvin yksinkertaisilla järjestelyillä voidaan lahjoitusten ja pienten kustannusten avulla luoda kodinomaista ilmapiiriä, jos vain asenteet sallivat - myös niille vanhuksille, jotka pakon sanelemana viettävät aikansa sairaalassa!

Tiedämme, että monilla paikkakunnilla potkujen uhalla on hoitohenkilökunta hiljennetty täysin laittomasti. Asioista puhutaan nyt niin laajasti, että vähitellen alamme vaatia hoitohenkilökuntiäkin tulemaan mukaan rintamaamme selvällä

viestillä: "Sirkka-Liisa Kivelä, Tarja Tallqvist ja Markku Vuori jne. eivät puhu turhia, vaan asia on juuri siten kuin he sanovat! Nykyinen kehitys ei voi jatkua!"

Markku Vuori
Ihminentavattavissa.net

Markku Vuori, PL 15, 11101 RIIHIMÄKI 045-1314180
Osoitteen ja puhelinnumeron saa antaa niitä haluaville.